

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol 148 JAFFNA, FRIDAY 19th AUGUST 1988 No. 21

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,

'Morning Star', Vaddukoddai.

Henry Richard Hoisington Scholar and Missionary

Henry Richard Hoisington (1801—1858) who became the Principal of the Batticotta Seminary in 1835 was remarkable on account of his piety, missionary zeal, scholarship and administrative ability. He was undoubtedly one of the ablest missionaries who served in the Island. He had his education at Williams College and subsequently learnt theology at Auburn Theological Seminary — the college from where he graduated in Divinity. Subsequent to his ordination he served as Presbyter for two years in New-York. He was selected by the ABCFM to serve as missionary in Jaffna where he arrived in 1833. He had the promise of remarkable success as the new British Governor Sir Wilmot Horton, unlike his predecessor, Edward Barnes, was well disposed towards the American Mission. It was Sir Wilmot Horton who lifted the ban on the induction of the American Missionaries on the recommendations of the Colebrooke Commission.

On his arrival in Jaffna he was sent to Manipay and undertook evangelistic work. In the following year he was appointed Professor of English at the Batticotta Seminary. Very soon in 1835 he succeeded Dr. Daniel Poor as Principal of that institution. He served in that capacity till 1849 except for a brief period between 1841 to 1843. He went to America in 1841 on account of ill health and during his sojourn there, had a remarkable recovery. During his stay there, he made efforts to collect funds for his project of setting up an observatory at Vaddukoddai. In 1844 he returned and resumed his responsibilities as Principal of the Batticotta Seminary. He also became Professor of Hindu Science and Literature.

During his Principalship the Seminary reached to such an extent as to be considered to be on par with any modern European University. Sir Emerson Tennent the accomplished Colonial Secretary who visited the Seminary in 1848 was highly impressed with its development and was obliged to make the following remark.

"The knowledge exhibited by the pupils was astonishing and it is no exaggerated encomium to say that in the course of instruction and in the success of the system of communicating it, the collegiate institution of Batticotta is entitled to rank with many European Universities."

A remarkable contribution of Hoisington to the Seminary was his reorganization of its courses and curriculum. The Pure Academic courses were separated from the normal course. The work of each of these courses extended for four years. Considerable number of students left the seminary on the completion of the course in the Normal Department. A few brilliant students entered the Pure Academic Department for another four years of study. Medicine, Theology, Philosophy and Natural History were taught to students who gained admission to the Academic Department.

It was during his time the Seminary began to exert a powerful influence in the local society. It may not be an exaggeration to say that it stimulated intellectual and academic activity so as to cause cultural and social ferment. Some of the most remarkable scholars of the nineteenth century viz J. R. Arnold, Carroll Visvanathapillai, Jeremiah Everts, William Nevins, Wyman Kathiravetpillai, Robert Breckenridge, B. H. Rice, George Champion, Charles Bartlett, T. P. Hunt, and T. P. Handy had developed under his guidance. C. W. Thomotharampillai who passed out in 1853 would have studied Hindu Astronomy and Literature under Hoisington for at least three years.

ASTRONOMY:

He cultivated an interest in Astronomy and Hinduism. His astronomical studies resulted in the regular publication of the annual calendar called திரியங்கம் (Thiriyangam). Although these were published in the name of வண்ணப்பண்ணை வெள்ளாளன் மயில்வாகனன் சோமசேகரம்பிள்ளை as testified by his wife Nancy in her letters to her son, they were in fact written by Hoisington.

".....your father is now enjoying comparative rest, in vacation though he is engaged in preparing the Almanac for next year, and is getting an imported work through the press. But do you ask, why does he make almanacs? Because first if he or the missionaries do not, the people will depend on the heathen astronomers who are also astrologers, and everything from them is part and parcel of heathenism and second because with the almanac much Bible truth is disseminated."

(continued next issue)

University Science Teachers' Association UNIVERSITY OF JAFFNA, Sri Lanka.

The USTA condemns and strongly protests against the seemingly calculated and indiscriminate attacks on the civilian population by members of the IPKF in the aftermath of incidents for which ordinary civilians can in no way be responsible. These beatings and sometimes have followed a pattern.

Pt. Pedro	1st June
Chulipuram	19th July
Jaffna:	17th & 18th August
Karainagar:	20th August
Inuvil:	22nd August

Those beaten include women, university students, and others maintaining essential services at the IPKF's invitation and on the basis of the protection promised by them. Three persons totally unconnected with any violent activity were shot dead on 18th August by the CRPF, apparently in reprisal for an incident that an. In one incident, a bridegroom was made to get down from his car at Uduvil praction and was virtually stripped his bride looked on in agony. People have been beaten without warning by soldiers making forced entry into premises. Several of those admitted to hospitals have suffered hearing impairments from blows received on the head with heavy gadgets.

The USTA expresses grave concern at statements made by very high ranking IPKF officials which are threatening in character and appear to justify the present pattern of activity.

The USTA also expresses grave concern over the IPKF Town Commandant's statement to a University delegation (Uthayan: 30th August) to the effect that: "Assaults on civilians cannot be avoided when IPKF personnel are subject to attack." When innocent sick civilians attacked and killed in the wake of Mrs. Indira Gandhi's assassination, Prime Minister Rajiv Gandhi himself condemned such indiscriminate collective punishment as madness. What when acts of a similar nature are done by a 'disciplined' army?

There are periodic reports of army officers being attacked by mutinous troopers. Is it a visible basis to run an army to have other troops launch a general assault on troops belonging to the same ethnic minority as the mutinous trooper(s)? Answers

UNDELIVERD ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukoddai.

to these questions will throw considerable light on the IPKF's role in this country.

The USTA points out that far from restoring democracy and normalcy, the IPKF's present conduct will only lead to anarchy: increasing casualties and will render almost hopeless the present climate of assassination and senseless internecine violence, with incalculable consequences for India itself.

The USTA calls upon all responsible Indians to make an urgent reassessment of the role of forces in this country. We demand that the IPKF immediately cease its present mode of conduct and make its position clear and consistent.

(Statement issued by Jaffna University Science Teachers Association, (USTA, Jaffna on 30th August 1988 and released to the press)

NATIONAL CHRISTIAN COUNCIL OF SRI LANKA PROTESTS AGAINST INDEMNITY BILL

At the Annual General Meeting of the National Christian Council of Sri Lanka held on Saturday 20 August 1988, the following Resolution was unanimously passed:

"The Indemnity Bill to be taken up in Parliament soon, in our view, denies the fundamental right of persons to seek protection law against injustice.

This for us is not only a matter of politics but also a serious moral issue where the right of an individual to seek legal protection against injustice is basically denied.

In view of this blatant violation of a human right we, the National Christian Council of Sri Lanka, strongly protest against the approval of this Bill, and urge that it be not proceeded with".

At Rest

Mrs. S. J. V. Chelvanayakam

We regret to record the death which occurred in Colombo on 5-8-88 of Ratanam wife of the late Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q. C., M. P.

The funeral took place at her residence 16, Alfred House Gardens, Kollupitiya on Wednesday, the 10th of August. A prayer meeting was held at her residence at Barr Lane, Tellippalai to synchronise with the funeral service in Colombo. The remains were cremated at Kanatte burial Grounds.

She leaves behind besides her sister Mrs. G. C. Canagasundaram of Tellippalai four sons Manoharan, Raveendran, Vaseekaran and Chandrakasan, and a daughter Susela Wilson wife of Dr. A.J. Wilson New Brunswick University Canada,

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

நினைவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்]

மலர் 148

19-8-1988

[இதழ் 21

ஏழைகளின் தோழன் ஏசுபிரான்!

முற்றொடர்

ஒருவன் எப்படிச்

செல்வந்தனாகலாம்?

ஒருவன் எப்படிச் செல்வந்தனாகலாம் என்ற கேள்வி எங்கள் அனைவர் மத்தியில் நாளாந்தம் எழக்கூடிய ஒரு விஷயப்புகழிய வினாவாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ஆண்டவர் ஒருவர்தான் இந்த உலகில் உள்ள எங்கள் யாவையும் படைத்தார் என்றால், ஏன் ஒருவனைப் பணக்காரனாகவும், மற்றொருவனை வறியவனாகவும் படைக்கவேண்டும்? இவை போன்ற ஆச்சரிய சிந்தனைகளுக்கான வினாக்களுக்கு, விடை காண்பதற்காக தினமும், கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் எத்தனையோ வறிய மக்கள், உபவாசத்திலும், தியானத்திலும் தரித்திருப்பதை அனேகமாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஏழை மக்கள் இந்த இழிநிலை நமக்கு வந்ததென்? நான்கள் இந்த உலகத்தில் பிறந்து, இறக்கும்வரை நான்கள் அடிமைகள்தானா? என்று அங்கலாய்க்கும் மக்களுக்கு ஆம் அம் விடை என்ன தெரியுமா? இது உங்கள் தலையெழுத்து; இது உங்கள் பெற்றோர் முன்புச் செய்த வினையே உங்களை இந்த நிலையில் வாட்டுகிறது; நான்கள் என்ன செய்யலாம்! என்பதே.

ஆனால், பரிசுத்த வேதாகமம் நமக்கு அளிக்கும் விடை என்ன வெனில், பெரும் செல்வந்தனாகுவதற்கு மூலகாரணம் கடவுள் அல்ல, சாத்தானே ஆவான். இதற்குச் சரியான உதாரணத்தை ஆண்டவர் இயேசுவின் வாழ்க்கையின் முதற்படியிலே, இடம்பெற்ற சாத்தானின் திருவிளையாடலில் காணலாம்.

இயேசுபிரான் திருமுழுக்குப் பெற்றபின், நார்ப்பது நாட்கள் உபவாசம் இருக்கையில், வனந்தரத்தில் சாத்தானால், சோதிக்கப்படுவதற்காக, எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அப்பொழுது அங்கே, சாத்தானாவன் அவரைச் சோதிக்கையில், அவரை மிகவும் உயர்ந்த மலைமீது கொண்டுபோய்; அங்குள்ள யாவற்றையும் அவருக்குக் காட்டி, நீ சாண்டாக்மையி் விழுந்து என்னைப் பணிந்தகொண்டால், இவைகளையெல்லாம் உமக்குத் தருவேன் என்று சொன்னான் (மத்தேயு 4:8-9). ஆனாலும் இயேசுபிரான் சாத்தானை அடட்டிவிட்டார்.

இயேசுபிரான், அன்று பிரசானவளை தான்பணிந்து வணங்கி

யிருந்தால், இவ்வுலகில் அவர்; இங்கு காணப்படும் யாவற்றையும் பெற்று, பெரும் செல்வந்தனாக வாழ்க்கிருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் அவற்றை அவர் வெறுத்தார்? இந்த உலகத்தில் சேர்க்கக்கூடிய செல்வம் அழியக்கூடியது என்பதை அவர் அறிந்தார். அது மட்டுமல்ல, சாத்தான்மூலம் சேர்க்கக்கூடிய செல்வமானது, திருட்டு வழியில் சேர்க்கின்ற செல்வமாகும். ஆகவே, திருட்டுவழியில் சேர்ப்பது நிலைகொள்ளாது

பழனி லோகநாதன்

நினைவ ஜக்கிய இதழையிற் கழகம்.

இந்தப் பூமியிலே வாழும் மக்களும் இதேவண்ணமாகவே பெரும் செல்வத்தைச் சேர்த்து, செல்வந்தர்கள் ஆகிறார்கள், எனக் காணலாம். மற்றவர்களைச் சுரண்டி மற்றவர்களிடம் வேலை வாங்கி, பெரும் கோடல்வாராகிறார்கள், இவர்களெல்லாம் சாத்தானின் தந்திரங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடப்பவர்களாவார்கள்.

உலகப் பிரகாரமாக, வியாபாரம் செய்து உலகத்திற்குரிய செல்வந்தர்களாகிறார்கள். தேவனுடைய ஆலயங்களில் வியாபாரக் கூடங்களை அமைத்துத் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காக, அவற்றை மேம்படுத்தி தேவனுடைய தலத்தை உதாசினம் செய்கிறார்கள். இன்றுமட்டுமல்ல இயேசு கிறிஸ்துவின் காலத்திலும் இந்தநிலை இருந்ததாகக் காண்கின்றோம். (மத்தேயு: 21:12-13 இல் காணலாம்).

இயேசு தேவாலயத்தில் பிரவேசித்தபோது, ஆலயத்தில் கிறிதவர்களையும் கொள்ளுமறுமறுமைய யாவரையும் வெளியே தூத்தி, காசக்காரருடைய பலகைகளையும் புற கிறிதவர்களுடைய ஆசனங்களையும் கழித்தது; என்னுடைய வீடு செபவீடு என்று எழுதியிருந்தது; நீங்கள் எதைக் கள்ளர் குகையாக்கினீர்கள் என்றார். (மத்தேயு 21:12-13).

உங்களுக்கு உரிமையானதற்கு அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்காதிருங்கள், இலஞ்சம் வாங்காதிருங்கள். இவற்றினூடாகவே பலர் செல்வந்தர்களாகின்றனர். உங்களுடைய சம்பளமே போதுமென்றிருங்கள். இவற்றையே ஏசுபிரான் வலியுறுத்துகிறார்.

(வாரும்)

செய்திகள்

உதவித் குழு அபிஷேகம்

தென் இந்திய திருச்சுறைப், யாழ். மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அரசாட்சிச் சபை ஊழியன் சகோதரன் திரு. S. பஞ்சாத்தன் அவர்களுக்கும், அளவெட்டி, சண்டிப்பாய்ச் சபைகளின் ஊழியன் சகோதரன் திரு. ஏர்ள் பி. சொலமன் அவர்களுக்கும், கிளிநொச்சியிலுள்ள ஷாலோம்நகர், கோணில் சபைகளின் ஊழியன் சகோதரன் ஜே. பி. சூரியகுமார் அவர்களுக்கும் 13-8-88 காலை 8.30 மணிளையில், வட்டுக்கோட்டைத் திருக்கோவிலில், போராயர் அருள்மிகு டி. ஜே அம்பலவாணர் அவர்களால் உதவிக்குரு அபிஷேகம் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்வாராதனையில் அருள்திரு. எஸ். ஜெயநேசன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். அபிஷேகம் பெறுவோரை அருள்திருவாளர்கள் சாம் தம்பு; எஸ். ஜெயநேசன்; எ. வி. யோகதாசன் ஆகியோர் போராய்முன் சம்பிரதாய முறைப்படி நிறுத்தினர். திருமறைப் பாடங்கள், திருவாளர்கள் ஜே. ஜே. இராஜநாயகம், எஸ். டி. மகிழ்ராஜன், வண. ஜி. டி. ஆனந்தராஜன் ஆகியோரால் வாசிக்கப்பட்டன. மன்றாட்டு செபங்கள், திரு எஸ். திசாராசா, திருமதி எஸ். ரி. ஜஸ்பரி, திரு. வி. குணரத்தன், திருமதி எ. ஆர். தம்பியப்பா ஆகியோரால் ஏற்றெடுக்கப்பட்டன.

இவ்வாராதனையைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற திருவிருந்த ஆராதனை போராயர் அம்பலவாணர் அவர்களால், வண. ரி. எஸ். பிரேமராஜா, வண. எஸ். ஜெயநேசன், வண. ஏர்ள். பி. சொலமன்ஸ், வண. எஸ். பஞ்சாத்தன், வண. பி. ஜே. சூரியகுமார் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாராதனையில் திருவிருந்திற்குரிய அப்பம், கிராட்சைச் சாறு, கொடைகள் ஆகியவை — திரு. ஆர். ஜெயரத்தன், திரு. எ. ஆர். தேவசகாயம், திருமதி கே. கதிர்மாமர், திரு டபிள்யூ. என். தேவகடாட்சம் ஆகியோரால் சம்பிரதாய முறைப்படி பயபத்தியாக ஆலய வாயிலிலிருந்து பவிபிடத்தண்டை கொண்டுவரப்பட்டது. போராயின் ஆசிர்வாதத்துடன் ஆராதனை முடிவுற்றது.

இதன்பின் உதவிக்குரு அபிஷேகம் பெற்ற அருட் சகோதரர்களால் சமுகமளித்த அனைவர்க்கும் விருந்துபசாணை வழங்கப்பட்டது.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

மாணிப்பாய் திருச்சுறையில் கடத்த ஓராண்டாக ஊழியன் செய்து, இவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் 11ஆம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்த அருள்திரு ஜே. ஜே. இரத்தாராசா போதகர் அவர்களில் வாழ்நீர்க்காகவும் செய்து முடித்த லல்ல ஊழியத்திற்காகவும் நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை, ஆகஸ்ட் மாதம் 14ஆம் திகதி காலை 10.30 மணிக்கு மாணிப்பாய் தேவாலயத்தில், போராயர் அருள்மிகு. டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இவ்வாராதனையில் இரத்தாராசா போதகர் அவர்களுக்கு, டாக்டர் எஸ். ஜெயநேசன் (யாழ்.

கல்லூரி உப-ஆதிபர்) அவர்கள் புகழ் அஞ்சலி செலுத்தினார். போராயர் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். மாணிப்பாய்த் திருச்சுறைப் பாடகரினால் சிறப்புப் பாடல் பாடப்பட்டது, திருமறைப் பாடங்கள் போதகரின் பிள்ளைகள் குமார், ஆனந்தி ஆகியோரால் வாசிக்கப்பட்டன. போதகர் அம்மா திருமதி கனகமலர் இரத்தாராசா அவர்களால் உருக்கமான நன்றி தோய்ந்த பக்திப் பாடல் ஒன்று பாடப்பட்டது.

போராயின் ஆசிர்வாதத்துடன் கூட்டம். முடிவுற்றது. இதன்பின் மாணிப்பாய் வை. எம். சி. எ. சக்கரமும், மாணிப்பாய்ச் சபையும் சேர்ந்து சமுகமளித்த அனைவர்க்கும் தேவீர் விருந்துபசாணை நடத்தினர்.

C. C. F. உத்தியோகத்தர் விஜயம்

“கனடிய சிறுவர் நிதி” நிறுவனத்தின் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர் திரு. கிறெய்க் கோப்லண்ட் அவர்களும் அவரது மனைவி திருமதி சண்டி கோப்லண்ட் அவர்களும் ஆகஸ்ட் மாதம் 11-ம் திகதி தொடக்கம் 15-ம் திகதி வரையாழ்ப்பாணத்தில் விஜயத்தை மேற்கொண்டனர். அவர்கள் “கனடிய சிறுவர் நிதி” நிறுவனம் உதவிபெறும் பலஸ்தாபனங்களையும் பார்வையிட்டனர். பரி. யோவான் கல்லூரி, கண்டிக்குரி மகளிர் கல்லூரி, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, இளையகம்பி ரூபகார்த்த இல்லம், இரட்சண்யசேனை இல்லம், வரணி — குடத்தனை, சத்தியபுரம் பகற் பராமரிப்பு இல்லங்கள் என்பன இவர்கள் தரிசித்த இடங்களாகும். யாழ். பக்கலைச்சமுதத்தின் கிறிஸ்த மாணவர் நிலையத்தையும் அவர்கள் பார்வையிட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தின் கத்தோலிக்க ஆயர் டாக்டர் கியோரூப் பிள்ளையையும் அவர்கள் சந்தித்தனர். ஆணையிடுவதற்குத் தெற்கே தென்னிந்திய திருச்சுறை மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு அபிவிருத்தி கிட்டங்களுக்கும் விடமைப்புத் திட்டங்களையும் அவர்கள் பார்வையிட்டனர்.

தேற்றவாளனின் ஏழு செயல்கள்

யோவான் 16: 3, 14 ஆம் வசனங்களில் சத்திய ஆவியாகிய தேற்றவாளனைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது, இங்கு தாப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைக் கவனியுங்கள் இவை தாய ஆவியின் ஆள்தத்துவத்தை சந்தேகமற நிரூபிக்கின்றன அல்லவா?

யோ. 16: 13,

1 தாய ஆவியர் — வருகிறார்
2 " " — நடத்துகிறார்,
3 " " — கேட்டறிகிறார்
4 " " — சொல்லுகிறார்
5 " " — அறிவிப்பார்.

யோ. 16: 14

6 தாய ஆவியர் — எடுக்கிறார்
7 " " மகிமைப்படுத்துகிறார்.

இந்த ஏழு செயல்களையும் நடப்பிக்கிற தாய ஆவியர் ஆள்தத்துவமுடையவர் என்பது தெளிவு இவற்றைச் சித்தித்துத் தியானியுங்கள்.

தாரகை ஒளி

அருவினை என்ப உளவோ கருவியால்
காலம் அறிந்து செயின்.

எங்கள் கருத்து

மூன்று வகையான கரங்கள்!

இலங்கைத் தமிழரின் பிரச்சனை இன்னும் தீரவில்லை. நாள் தோறும் அப்பாவி மக்கள் காரணமின்றி கொல்லப்பட்டு வருகிறார்கள். காலையில் எழுந்ததும், 'அப்பனே, மாலைமட்டும் உயிரோடிருப்போமா?' என ஏக்கங் கொள்கின்றனர் அடிக்கடி தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஊரடங்குச் சட்டம், மாறி மாறி ஹர்த்தால்! கடையடைப்பு! பஸ்களில் போக்குவரத்து செய்வது பயங்கரம்! நடுவழியில் இறங்கச் சொல்லி அடி, உதை!! ஏன் இந்த அடக்குமுறை? நாங்கள் செய்த குற்றமென்ன? இதுதான் எங்கும் ஒலிக்கும் குரல்.

தமிழ் மக்களின் துன்பத்தை நீக்கத் துயரத்தைத் துடைக்க, உதவிக் கரம் வருமா? — இதுவரை சில கரங்கள் வந்தன. பயனில்லை, கிடைத்த முதற் கரம் மார்க்சீய கரம் (ரஷ்ய சார்புள்ள கரம்). இக்கரம் தன் விரல்களை மடக்கி முறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு சவால்விடுகிறது. நாட்டின் அமைப்புக் களை மாற்ற வேண்டும்; அதற்குரிய வல்லமை தனக்குண்டு என்ற பாணியில், அக்கரம் வீராவேசத்துடன் துடிக்கிறது. ஆனால் அது மடங்கியிருப்பதாலோ அல்லது துடிப்பதாலோ மக்களின் வேதனை அதற்கில்லை! இக்கரத்தை நம்பிப் பற்றி னவர்கள் பலர், பயனில்லை, மேலும் வேதனைதான் கூடிவருகிறது!

தமிழரை அழைத்த அடுத்த கரம் புத்தரின் (புத்தசமயத் தலைவர்களின்) கரம். புத்தபெருமான் காருண்ய வள்ளல்! அவரின் கரம் மாசற்றது! ஆனால், அக்கரத்தைச் சார்ந்தோரைத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். தாங்கள் புத்தபிரானின் திருப்பெயரால் நீட்டும் கரத்தைப் பற்றினால் நிறைந்த பயனுண்டு என்கிறார்கள். இது தாராளமயக் கொடுக்கும் கரமாம். மிக்க பரந்த மனமுடைய விரிந்த சுரமிது என்கிறார்கள். இக்கரத்தை நம் தமிழ்த் தலைவர்கள் நம்பிக்கையுடன் பலமுறை பற்றினர். கிடைத்தது ஏமாற்றமே!

தமிழ் மக்களை அன்புடன் அழைக்கும் அடுத்த (மூன்றாவது) கரம் உலகத்தின் தீமைகளைச் சவால்விட்டு எதிர்க்கிற கரம். தன் நிறைவிலிருந்து மக்களின் முழு வாழ்வுக்காக அள்ளிக் கொடுக்கும் கரத்தான் இது. ஆனால், இந்தக் கரத்தை முறுக்கி மடக்கவோ, தாராளமாக விரித்துக் காட்டவோ முடியாது. காரணம் — அது ஆணியடிக்கப்பட்டிருக்கிறது! இக்கரத்தை அசைத்தால் பயங்கரமான வலி ஏற்படும் இதுதான் இயேசுபெருமானின் அன்புக் கரம்.

இறையரசின் பணியில் நம் முன்னோடியான இயேசுவின் கரம் — தந்தை, மைந்தன், தூய ஆவியரான நம் கடவுளின் உள்ளமும் கரங்களும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை இந்த ஆணி கடாவப்பட்ட கரம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது!

நமது மன்றாட்டு செபத்திலே, திருவிருந்திலே, தியானத்திலே நாமும் இதற்கு ஒப்பாக மறுபுறமுடைய ஆயத்தமா? அப்படியானால் இறை மக்களின் வேதனைக் குரல், பெருமூச்சு, ஒப்பாரி ஆகியவற்றை நாம் கேட்டு மனம் உருகி அவர்களோடு இணைந்து நிற்கவும், அவர்களைக் குணமாக்கவும், அவர்களுக்கு நற்செய்தி கூறி நம்பிக்கையூட்டவும் நாம் ஆயத்தமா?

வண. கலாநிதி வெஸ்லி அரியராஜா

எமது அரிய நண்பர் வண. வெஸ்லி அரியராஜா இலண்டன் பங்க்லேக்ஸ்டீத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவராக உள்ளார் என்பதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம். கலாநிதி அரியராஜா கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான தமது ஆய்வினை "மதங்கள்" என்னும் துறையில் மேற்கொண்டார். பல்வேறு மதத்தவர் மத்தியில் உரையாடல் என்னும் துறையில் அவர் இன்று

உலகிலேயே தலைமறைவாகி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளார். கடந்த இரு வருடங்களாக அவர் உலக திருச்சபை மன்றில் உரையாடல் ஆணைக்குழுவின் இயக்குனராகத் திகழ்ந்துள்ளார். வண. கலாநிதி வெஸ்லி அரியராஜா இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் போதகராவார். ஜெனீவாவிலுள்ள உலக திருச்சபை மன்றின் தலைமைக் காரியாலயத்தில் பணியாற்ற இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபை அவருக்கு விடுப்பு வழங்கியிருந்தது.

உதவிக்கு அபிஷேகம் பெற்றோர்

வண. எஸ். பஞ்சரத்தினம் :

இவர் 1980 க்கும் 1985 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மதுரை தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றார். கொழும்பு உதவி ஊழியனாக, யாழ். திருமண்டலத்தில் பணியேற்றார். இவர் தற்போது அராபித் திருச்சபையின் ஊழியனாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

வண. ஏர்ள். பி. சொலமன்ஸ் :

இவர் 1982-ம் ஆண்டு மதுரை தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரியிற் சேர்ந்து, பயின்று, 1987-ம் ஆண்டு B. D. பட்டம் பெற்று வெனிசேயிலிருந்து, யாழ். திருமண்டலத்தின் ஊழியனாக 1987-ம் ஆண்டு மே மாதம் சேர்ந்தார். அன்று தொடர்ந்து அளவெட்டி — சண்டிஸிப்பாய்த் திருச்சபையினின் ஊழியனாக இருக்கின்றார்.

வண. பி. ஜோசுவா ரூபியகுமார் :

இவர் கிறிஸ்தவ சேம ஆசிரமத்திலிருந்து நம்மிடம் பணியாற்ற வந்தார். 1987-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து ஷலோம் நகர் — கோணாவில் திருச்சபையினின் ஊழியனாகப் பணியாற்றி வருகின்றார். அப்பகுதியில் கடை

ஸ்கொத்லாந்து திருச்சபையின் புதிய மத்குரு

கொழும்பு புனித அந்திரேயா திருச்சபையின் (Scots kirk) புதிய ஊழியராக வண. ரொம். ஓ'லீயரி என்பவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இதுவரை காலமும் ஊழியராகப் பணிபுரிந்த வண. அந்திரேயா பெய்லி மாற்றலாகிச் செல்கின்றார். வண. ரொம் ஓ'லீயரி ஆகஸ்ட் மாதம் 8-ம், 9-ம், 10-ம் திகதிகளில் வடக்குத் திசையிலும் தென் இங்கிலாந்து திருச்சபையின் பணிக்களங்களான வவுனியா, மாக்குளம், முருகண்டி, கிளிநொச்சி ஆகிய ஸ்தானங்களையும் குடாநாட்டில் அமைந்துள்ள ஸ்தானங்களையும் பார்வையிட்டார்.

பெறும் புனருத்தாரண, புனர்வாழ்வு வேலைகளுக்கும் பொறுப்பாகவருகின்றார். அவர் பிஸிமத் தலாவை இறையியற் கல்லூரியில் இரண்டு வருடகாலம் பயிற்சி பெற்றார். 1980-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1983-ம் ஆண்டு வரை மதுரை தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றார்.

இம்மூன்று இளம் உதவிக்குருக்களினதும் ஊழியத்தைக் கர்த்தர் நிறைவாக ஆசீர்வதிப்பாராக.

வேதாகமச் சங்கீதங்கள்

— கவிதை வடிவம் —

நவாலியூர் சி. என். செல்லத்துரை

சங்கீதம்: 57

1.	ஆண்டவா வேண்டினேன் ஏனெனில் வாழ்கிறேன் சண்டையும் நீங்கிடும் என்கெனில் செட்டையின்	உன்னிடத்தே என்மீது உன்னைநம்பி புவியில்என் தொல்லைகளும் வரையினில் உன்னுடைய நிழலிலே	நீயிரங்கு மீதிரங்கு மீதிரங்கு தங்கிடுவேன் நின்றிடுவேன்
2.	எனக்காக செய்கிடும் என் குரல் மோட்சத்து	அற்புதங்கள் ஈசனை எட்டும்வரை ஈசனைத் தன்னுடைய கிருபையின் இன்னமுள்ள என்மீது தானிருந்து உதவிகள் தியேரானு இருந்துமே கொன்மீடவே	கப்பிடுவேன் உப்பிடுவேன் தானழைப்பேன் பாசத்தாலும் வாசத்தாலும் ஈந்திடுவார் ஈந்திடுவார் ஈந்திடுவார்
3.	ஆண்டவன் அன்பான தன்னிடம் சத்தியம் மோட்சத்தில் எனக்குநல் எந்தனைத் பிடிதனில் எந்தனைக் கண்ணாக தியேராம் நின்றென்னைத் மூர்க்கக்கொள்	தன்னுடைய கிருபையின் இன்னமுள்ள என்மீது தானிருந்து உதவிகள் தியேரானு இருந்துமே கொன்மீடவே அக்கணம் பொய்யாக்கையில் தெய்வத்தான் சிங்கக்களே	கட்டிநிற்கும் மீட்டுவைக்கும் வளைத்துள்ளன நிறைந்துள்ளன அம்புபேரல் பட்டயமாம் போலவே ஆண்டவனே மோலாக ரத்திலுள்ள மோலாக உந்தனது மகிமையைக் அனைத்திலுமே மேன்மையை
4.	அவைகளின் குரலும் அவைகளின் ஈட்டிபேரல் நாவுகள் குத்துவான் விண்ணை மோட்சத்தின் அதியை மோட்சத்தின் ஆண்டவா அற்புத இப்பூமி அத்தனை	தேவமெங்கும் பொல்லாப்பும் பற்களெல்லாம் அம்புபேரல் பட்டயமாம் போலவே ஆண்டவனே மோலாக ரத்திலுள்ள மோலாக உந்தனது மகிமையைக் அனைத்திலுமே மேன்மையை	காரணவை வீருணவை உயர்ந்திடுவாய் உயர்ந்திடுவாய் கரட்டிடுவாய் கரட்டிடுவாய்
5.		தொடரும்	

Editorial

Mr. J. M. SABARATNAM

INCOMPETENT WRITING

College English Instructors in the United States have, we read, made complaints that the percentage of incompetent writers in English among entering freshmen, have risen preposterously in recent years.

Says a Director of "Freshman-English" "students can't carry through an idea in writing. They have no idea of what a paragraph is. They are unable to string details together in a logical sequence".

Universities in U. S. have now been compelled to organise remedial courses in "expository writing" and establish 'tutory centres' where video tapes are used to help students learn "grammar punctuation and organisation". One of such remedial courses has the significant name, "bonehead English", denoting its down to earth character.

Student protests against what they believed to be an unwarranted intrusion into their 'freedom' were not heeded. The proof of the pudding is in the eating. Some of the anger which the students put in writing against the authorities needed, we are told, some editing help from instructors to be mailed to the English Department.

But the simmering issue found a champion for the student body in The Conference on College Compositions and Communications, an Association that stood for 'freedom' in the use of one's language in communication. The Conference eased the anguish of students by passing a resolution "upholding the right of students to their own language".

The reply given by the Head of the Department to the protest was however brief but pungent:

"It is broad enough to wipe out even the need to learn how, to spell but that is misplaced humanism, not Education".

The new realities in the teaching of English at Sri Lankan Universities and Secondary Schools may not be as dire as some fear but at the same time, they are not so benign as some hope.

We appreciate the surge of concern which educators in Sri Lanka have shown in recent times in making "Spoken English", a meaningful experience. Elocution classes, Declamation Contests, General English Language Teaching (G. E. L. T) courses for University entrants and working people are all geared to step up skills as appreciation of English comprehension speech etc. which double the need the thrust the skills deserve.

But the teaching of expository writing in our schools is yet to stir as much enthusiasm among educators. It is a skill that has to go side by side with 'Spoken English', if the best results are to be achieved. Getting pupils to memorise essays on a variety of subjects and reproduce them at examinations appears to be the only method now in vogue in our schools. The practice kills student initiative and enterprise and makes him a robot.

In this context, it is good to note that it is expository writing, that could solve the present executives nightmare in Sri Lanka of bad spelling rampant among would-be stenographers. "Management Studies" is very popular in Sri Lankan schools and further Education Centres. But what can a shorthand typist achieve if his or her spelling is monstrous.

'Spelling' cannot be merely 'caught' but also taught. For, correct spelling has its importance for comprehension and speech. Double consonants, as in "robbing" or "filling" serve to change the sound of the preceding vowel and if one consonant is dropped as in 'robing' or 'filing' the pronunciation of the word and the meaning change immediately. No wonder then an executive once reported to have exploded "my new secretary is poor in spelling: that makes, her inability to type, a great asset".

Expository writing in our schools and universities deserve more attention than is being paid to it just now. The contextual significance and use of words is a necessary discipline of expository writing. It could be that there are some students now who may be able to write reasonably well but the situation, in our view, is redolent of what William Hazlitt once said.

"It is the glory and merit of some to write well and of others not to write at all".

It was Lloyd George, war time Prime Minister of England (during the First World War) who said:-

"In a crisis, the number of men and women of first class calibre is found to be small. The hammocks that look like eminences in fine weather are quickly submerged in a great flood, when the highest peaks alone are visible above the waters".

Among the "highest peaks" that have been visible above the 'flood' that has engulfed Sri Lanka, in recent years (and shows no sign of receding) is JOHN MOOTHATHAMBY SABARATNAM whose passing away in Stouxbidge, England on the 10th of August, 1988, while spending a holiday with one of his daughters removes from our scene, an ebullient public leader and a dedicated churchman.

With his academic background of university education, and his gruelling years in the administrative service in Sri Lanka first as District Revenue Officer and later as Additional Government Agent, Mr. Sabaratnam on his retirement was projected to the centre stage of all welfare activities. He plunged, with the commitment of a crusader, along with some of his friends, the bewildering array of problems confronting the people, in the aftermath of the July 1983 holocaust.

"It is the first step that counts", runs an old French adage. With pioneering dedication, Mr. Sabaratnam established the Refugee Rehabilitation Fund, becoming its first Honorary Treasurer. The Fund which has reached now a new high of 82 lakhs of rupees, had, been the principal source of providing for thousands of refugees, a sense of security physical and psychological, amidst turmoil and trauma. Mr. Sabaratnam and his team of helpers had to work hard not merely to disburse the funds to meet the needs of every affected family but also to constantly oil the wheels of humanitarian relief mechanisms to see that the Fund is replenished to cope with the unprecedented need.

We need hardly say that one of the welcome outgrowth of Mr. Sabaratnam's initiatives in this direction was the healthy impact of the Scheme on the relationships between the Christians and people of other faiths living through crisis in our multi-religious community. All rehabilitation schemes in Jaffna which are Church related or in which Christian leadership was pronounced, bear a stamp on it. Christian identity is linked not as much with institutional structures of the Church as with mission.

A person of considerable vitality and intrinsic ability, Mr. Sabaratnam we thought, will be with us to see the fruition of some of the scheme he had painstakingly developed or sponsored. In fact, Time appeared to have touched him only gently. But our ways are not His ways. nor our thoughts, His thoughts, Mr. Sabaratnam's life story epitomised the vitality and quality of public life in Jaffna during a time of crisis.

The words of Pericles, the great Athenian General and Statesman, comes to our mind at this juncture:

"The earth is a sepulchre of famous men - not men whose bones were in a man-made sepulchre but who had a home in the minds of men". C. E. R.

A FREE AND FAIR ELECTION IS DIFFICULT IN OCCUPIED TERRITORIES.

Speaking at the Rotary Club of Colombo meeting at the Hotel Galadari Meriden on Wednesday Professor Ralf Bultjens urged the body politic of the country to address itself to evolving national solutions to the country's problems rather than come up with 'party solutions to National problems'. With the national focus now on imminent elections, he said it was an immediate imperative that an effective monitoring mechanism be instituted. Professor Bultjens stressed the fact that the Indian Army in occupation in the North and East which contained some

1.5 million votes could make a difference at elections.

"History tells us that where there has been an army in occupation a free and fair election is difficult". We must have elections which are above suspicion. The point made here is that a part of our electoral system is out of control" he said.

Professor Bultjens also called for a serious assessment of our relationship with India and what it is to be in future. "..... if we are to be a viable society"

Sri Lanka's relationship with India, now and in the future and the future of democracy in Sri Lanka were factors which demand very serious assessment, the Professor concluded.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87-
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanyuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 19th August 1988 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna

